

COL·LECCIÓ

GRAN LLIBRE DE LA PEL·LÍCULA

Disney · PIXAR

RED

Disney · PIXAR

RED

© 2022 Disney Enterprises Inc. i Pixar
Tots els drets reservats
Publicat en català per Edicions 62, S. A., 2022
Estrella Polar, Av. Diagonal 662-664, 08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
Primera edició: març del 2022
ISBN: 978-84-1389-176-7
Dipòsit legal: B. 426-2022
Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació
de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució,
comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei.
Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o
escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Estrella Polar

A la família de la Meilin Lee, el més important era honrar els pares. Des de ben joveneta, la Mei s'havia deixat guiar per aquesta norma. S'esforçava de valent en tot el que feia, ja fos plegar *dumplings* o sortir perfecta a les fotos familiars. Sempre feia tots els possibles perquè els seus pares se sentissin orgullosos d'ella.

A tretze anys, a la Mei li encantava sortir amb les seves millors amigues: la **Priya**, la **Miriam** i l'**Abby**. Les quatre s'ho passaven pipa ballant i cantant juntes.

I no els feia cap mena de por defensar el que consideraven just. Quan creien que alguna cosa no anava a l'hora, **no** dubtaven a fer-se sentir.

Tot i que a la Mei li encantava passar l'estona amb les amigues, després de l'institut no es podia quedar mai gaire estona amb elles, perquè a casa hi tenia responsabilitats.

Una tarda, abans que es pogués escapolar, les amigues la van portar al supermercat per ensenyar-li el venedor, que era molt bufó.

—Ai... Devon... —va fer la Miriam, somiant desperta.

Les noies van continuar mirant-se'l, però la Mei va fer una ganyota; no es deixava impressionar fàcilment.

—Cal que us recordi com són els homes de debò? —va preguntar la Mei mentre assenyalava una revista en què hi sortia el grup de música preferit de les noies, els 4***TOWN**.

—És clar, però les entrades dels 4***TOWN** valen una morterada, i en Devon, en canvi, el tenim just davant —va dir la Priya.

De sobte se'ls va apropar un tramvia, i la Mei va deixar anar un sospir. Les noies li van suplicar que es quedés amb elles, però, com sempre, se n'havia d'anar a casa.

Quan va arribar a la parada, la Mei va baixar del tramvia d'un salt i se'n va anar corrent cap al barri xinès de Toronto, esquivant la gent que es trobava. Finalment va arribar al **temple de la família Lee**, que era un dels més antics de la ciutat.

La Mei es va esmunyir ràpidament a la botiga de regals per deixar-hi les coses i es va enganxar al jersei amb orgull la seva insígnia, en què hi deia «**Ajudant de guarda del temple**».

Finalment, la Mei va entrar al vestibul del temple de la Sun Yee.

—Mei-Mei! Per fi ets aquí. Has arribat deu minuts tard! —li va dir la mare, la Ming—.
Què t'ha passat? T'has fet mal? Tens gana?

Mentre ho deia, la Ming li va entaforar un pastisset de crema coll avall.